

## LAGOPTERA BIVIRGATA nov. spec.

DOOR

P. C. T. SNELLEN.

Pl. 1, fig. 5 en 5a (♂).

---

Bij het overlezen van Guenée's nadere beschrijving der algemeen kenmerken van het genus *Lagoptera*, stuit men op een paar onduidelijkheden. In de eerste paragraaf zegt hij: «Enfin, chez la majeure partie des espèces, on remarque encore sur la nervure abdominale un rang serré et fort régulier d'autres poils plus longs et plus fins». Uit de noot onderaan de pagina kan men nu wel opmaken, dat de onderzijde der achtervleugels bedoeld wordt, doch Guenée zegt het niet uitdrukkelijk. Ik merk nog op, dat hij hier met «nervure abdominale» ader 1*b* der achtervleugels op het oog heeft, en wat de hem in natura onbekende *elegans* van der Hoeven (*multicolor* Guenée) betreft, waarvan hij in de bovenvermelde noot zegt: «chez l'*elegans* que je n'ai pas vue en nature, ces poils seraient encore plus longs et placés sur la surface supérieure de l'aile», zoo heb ik van deze soort een ♂ voor mij, die door wijlen Mr. Heyligers op Java is gevangen. Bij dit voorwerp is de beharing der onderzijde van ader 1*b* ook aanwezig, hoewel niet zoo in het ooglopend als bij *honesta* en *magica*, en de langere beharing van de bovenzijde der achtervleugels bestaat uit de buitengewoon lange binnenrandsfranje, evenals die bij *Cocytodes caerulea* Guen. voorkomt. Dat het overigens geheel onnoodig is, om ter wille van *Cosmodes elegans* Donovan van der Hoeven's naam te veranderen — er is buitendien ook nog eene *Agrotis elegans* Eversmann van 1837, die niet verdoopt behoeft te worden — behoeft wel geen nader betoog meer.

De tweede onduidelijkheid, of liever onjuistheid, wordt in de derde paragraaf gevonden, waar Guenée zegt, dat de mannelijke vlinders zich in dit genus van de wijfjes onderscheiden door het verschil in lengte van het eindlid der palpen. Dit geldt nu wel voor *Lag. honesta* en *dotata*, maar niet voor *magica*, want bij deze soort is het eindlid der palpen in beide sexen even lang.

Eindelijk moet ik nog opmerken, dat bij verse exemplaren van *dotata* Fabr. de lichte dwarsband der achtervleugels inderdaad lichtblauw is en de beschrijving van Fabricius in de *Ent. Syst.* III, 2 p. 55, n<sup>o</sup>. 153, dus juist mag heeten. Ook is het niet waar — ten minste niet altijd — dat «les deux sexes sont semblables». Een wijfje in mijne collectie heeft donkere, ongeveer kastanjebruine, langs den voorrand, vooral in het midden lichtere, bijna ongeteekende voorvleugels, terwijl op twee mannen de beschrijving van Fabricius past. Zij hebben dus bruingrijze voorvleugels met, vooral boven de helft, lichter middenveld.

Eene nieuwe soort van het genus is, behalve *miniacea* Felder, die aan *honesta* verwant schijnt, de aan het hoofd dezes vermelde *bivirgata*, waarvan ik een gave en frissche ♂ van 68 mm. vlucht voor mij heb. Zij behoort tot Guenée's tweede groep en mist dus de langere beharing aan de onderzijde van ader 1*b*. Even als *dotata* vertoont zij een lichtblauwen dwarsband der achtervleugels, maar onderscheidt zich door de twee evenwijdig en beiden zeer schuin loopende donkerbruine dwarslijnen en het ontbreken van ieder spoor eener niervlek op de voorvleugels, benevens door de ten deele sneeuw witte achtervleugelfranje (zie Pl. 1, fig. 5). Verder is de beharing van borst en dijen ten deele menierood (bij *dotata* grauwegeel). Lid 1 en 2 der palpen (Pl. 1, fig. 5*a*) zijn donker menierood; lid 3 is bruin met gele spits, een vierde zoo lang als lid 2. Bij *dotata* zijn de palpen geheel geelbruin met gele spits van lid 3 en dit de helft korter dan bij *bivirgata*. Sprieten donkerbruin, draadvormig, fijn bewimperd, ieder lid aan beide zijden met een langer haar. Schedel donkerbruin met eenige roode haren. De, evenals bij *dotata* zeer groote halskraag mede donkerbruin, de schouderdeksels en rug meer paarsbruin.

Vleugelvorm als bij *dotata*, doch de achterrand der voorvleugels ongegolfd. Grond van deze paarsbruin, iets bleek; donker koffiebruin is eenige bestuiving aan den voorrandswortel en eene vrij overvloedige tusschen de tweede dwarslijn, den voorrand en eene donkerbruine, wortelwaarts vervloede, geheel rechte lijn, die in het midden (in cel 4) op een' afstand van 2 millimeter, langs den achterrand loopt. Achter die lijn is de grond vrij zuiver paars, iets zwart bestoven achter eene rechte zwartgrijze lijn vóór de evenzoo gekleurde franjelij. Franje zwartgrijs, ook langs den binnenrand, waar zij, van even voor de helft tot aan den staarthoek, even lang is als langs den achterrand.

Over het midden van den vleugel loopen twee zwartbruine, zeer schuine maar ongebogene en geheel evenwijdige dwarslijnen. De eerste begint bij een vijfde van den voorrand en eindigt bij twee derden van den binnenrand; de tweede begint bij twee vijfden van den voorrand, terwijl zij ophoudt bij ader 1, iets boven den staarthoek; zij zijn door eene donkerbruine lijn op den binnenrand verbonden. Bij den vleugelwortel ziet men nog eene halve bruine dwarslijn, mede schuin en ongebogen. Middenpunt zwartbruin, evenals het aderbeloop in meerdere of mindere mate.

Achternvleugels zwartgrijs, met eene smalle, rechte, onderaan iets omgebogen lichtblauwe middenstreep, die de vleugelranden echter niet bereikt. Franje zwartgrijs; in cel 1c, de bovenhelft van 4 en in 5—6 sneeuwwit, daartusschen met zwarte deelingslijn. Onderzijde der vleugels bruingrijs, ongeteekend. Franje ongeveer als boven. Borst en dijen bruingrijs en menierood behaard, de schenen en tarsen grauwbrown, de sporen donker grauwegeel. De schenen zijn ongedoornd, die der achterpooten vrij dik behaard. Achterlijf als de achternvleugels gekleurd, met flauw paarsen weerschijs.

Bij *dotata* loopt de tweede dwarslijn der voorvleugels minder schuin dan de eerste en is iets gegolfd. Verder bevindt zich op de plaats der ronde vlek eene grauwbrown stip en is de middenvlek dubbel. De paarse achterrand is ook breeder, de donkere lijn voor de franjelij spits gegolfd, de achterrand van den vleugel mede,

maar flauwer. Franje langs den binnenrand der voorvleugels veel korter, die der achtervleugels bleek okergeel, de lichtblauwe middenstreep op de helft gebogen, bij het ♀ flauwer.

De bijoogen zijn aanwezig, de oogen naakt en onbewimperd.

Philippijnsche eilanden. Collectie van den heer J. B. Möschler  
Kronförstchen bij Bautzen.

---